

ZAPOMENUTÉ KONTINUITY VZOROVÉ DEMOKRACIE

Marína Z a v a c k á

Ve svém krátkém komentáři ke článku Miloše Havelky se autorka přimlouvá za to, aby byl při diskusi o krizi české demokracie datující se od třicátých let minulého století brán větší zřetel na dlouhodobé kontinuity. Xenofobní a antipluralisticky zaměřené proudy byly sice za první republiky v společenském životě marginalizovány, avšak zůstaly trvalou součástí názorového spektra, s vlastními politickými ambicemi. Skutečnost, že mohla českou společnost po roce 1945 oslovit nacionalistická, sociálně-demagogická politika, tak nepředstavovala náhlý zlom, ale návrat k jiné, paralelní tradici. Radikalismus české poválečné společnosti navíc zcela odpovídal evropskému mainstreamu.